

Povestea mea

Caprar Florin

Povestea mea e și povestea voastră,
Nimic original sau mai de preț în ea,
Un pic banală chiar vi se va părea,
Căci ați trait-o chiar și dumneavoastră.

Aveam vreo câțiva anișori... se pare,
În pas voios plecam din grădiniță
Ținând de după umeri o fetiță
Spunându-i că am... gând de-nsuratoare.

La școală multe fete cucuiete
Băteau la poarta dragostei... în fine,
Eu m-am ținut cât m-am putut abține
Și le goneam, așa, mai... pe-ndelete.

Da... cred că pe la treisprezece ani
Îi răspundeam unei colege Mia,
Când mi-a cerut cu drag prietenia:
"Suntem prieteni, noi nu suntem... dușmani!"

Și-apoi liceul... când viața-i o foaie goală...
N-am învățat iubi... și-a câta oară
O tot dădeam mereu numai în bară,
Căci...nu era-n materia de școală!

Scriam poeme de amor fierbinte
Și le puneam pe strune de chitară,
Să-ncante-un suflet bun de domnișoară,
Dar...ochii ...mereu mi-o luau-nainte,

Spre o altă nurlie fetișcană
Ce-abia îi pârguise rodul vieții...
Ehe!...unde sunt anii tinereții?
S-au dus sau oare fost-au o... Morgană?

Deci cum v-am mai spus: nimic original,
În viață am iubit și-am fost iubit,
Și mă scuzați de poate v-am plictisit
Cu versul simplu, șagalnic și... banal.

Căprar Florin